

VII. Ulusal Öğretmenim Sempozyumu 21.11.2015

VII. ULUSAL ÖĞRETMENİM SEMPOZYUMU

“Öğrenen Öğretmen ve Uygulama Örnekleri”

DEĞERLENDİRME KONUŞMASI

Sözlerime başlarken sabah ilçe milli eğitim müdürümüzün hatırlattığı öncü eğitimci merhum Celaleddin Öktem'i vefat yıl dönümünde bir kez daha rahmetle ve minnetle yâd ediyorum. Yedincisi gerçekleşen ‘Öğretmenim Sempozyumu’nun tarihindeki en büyük teveccühünü görmüş olması, bir geleneği oluşturmuş olmanın haklı gururunu yaşattı bizlere. Bizim geleneğimizde yedi sayısı kesretten kinayedir, çokluğu temsil eder. Bu bakımdan kemale ulaşma bakımından Öncü Eğitimciler’in yolculuğundaki önemli bir eşiğin aşılmış olması ve bir istikrarın gösterilmiş olması, eğitim camiası adına oldukça önemli bir gelişmedir.

Öğretmenim Sempozyumu geleneği, ‘doğru yol üzerinde olmak, öğrendiklerini paylaşmak ile mümkün olabilir’ prensibinden hareketle, para ve tüm metalar gibi bilginin de paylaşarak çoğaltılabilir, geliştirebilir ve yaygınlaştırılabilir olduğunu öğretmiş oldu. Öğretmenin değeri, öğrendiği kadardır. Öğretmen, günde beş vakit yenilenebilme bilincini, sınıfını mabet olarak gören anlayışla meczettiğinde gerçek kutsiyete ermiş olmaktadır. Eğitimci için iç ve dış bütünlüğünün sağlanmış olması elzemdir. Bu bakımdan kanaatimce ‘Öğrenen Öğretmen’ teması günümüzde ihtiyaçlarımızın önemli bölümüne karşılık gelen bir imge olması bakımından, eğitim sistemimiz için kurtarıcı mesajı doğrudan içinde barındırmaktadır. Bunun için ‘öğretmen olgunluğu’nun geliştirilmesi, öğrencilerde ‘okul olgunluğu’nun sağlanmasının ön şartıdır. Seben Ayşe Dayı’nın bildirisinde paylaştığı ‘eğitim antropolojisi’ macerasını dinlemiş olmanızı yürekten isterdim.

Günümüzde bilinçsizce tekrarlanan süreçlere dönüştüğü düşünülen örgün eğitim algısı, yaygın eğitimle yarışamama riskini içinde barındırıyor. ‘Biz bunları biliyoruz’ rahatlığı, davranış eğitiminin eksikliği ve sosyalleşme süreçlerini gerektiği gibi işletmemenin getirdiği kriz ortamı okulu geriyor ve tekerlek, frenlenmez bir hızla uçuruma doğru yol almaya başlıyor. Ya da biz böyle algılıyoruz. Bu durumun panzehiri ise krizden çıkma imkânını içinde barındıran olumlu düşünme, olumlu davranış süreçlerinin geliştirilmesidir. Biz buna kısaca ‘OD’ diyelim.

‘Hamdım, yandım, piştim’ diyagramının öğretmen bilincine gergef gergef işlenmesi, bütün olumlu düşünce ve eylemlerin çıkış noktası olacaktır. Burada Üsküdar Kaymakamlığı’nın İSTKA projesi çerçevesinde desteklenen ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü’nce 8 okulda uygulanmaya başlayan ODGE projesini de işin mutfağındaki önemli deneyimlerden biri olarak yürekten desteklediğimizi belirtmek isterim.

Medeniyetimizin yaşadıklarını hayra yorma ve Hikmet’le bakma bilincine erme erdemini önce öğretmenlerimiz göstermek durumundadır. Gerçek muallimlik bilincinin, ‘eline, diline ve beline hâkim olabilme’ stratejisi ile elde edilebileceğine, bizi biz eden salâh, sabır, metanet, şevket, meşakkat ve

VII. Ulusal Öğretmenim Sempozyumu 21.11.2015

mürüvvet gibi temel kavramlar örgüsünün; yeniden kurgulanması gereken vizyonumuzun parametrelerini oluşturacağına olan inancımızı pekiştirmemiz gerekiyor.

Öğrenen öğretmen, delifişek / deliyürek gençliğin yönlendirilmesi ve istihdamı için var olduğu bilinciyle bir heykeltıraşlık mahareti göstermelidir. Hüseyin Akar'ın, 'öğrenen öğretmen'in, 'öğrenen okul' içerisinde ve 'öğrenen aile' işbirliğinde nasıl organize edilebileceğine ve gerçekleşeceğine dair aktardığı zihni ve tecrübî birikiminden oldukça istifade ettik.

'Teknomanyaklık çağı'nı aşmak için bilgi öğrenimi ve davranış eğitiminde adeta dengeli beslenme, sağlıklı bir diyet programı uygulamak gerekiyor. Kaynaklardaki ve sahip olunan imkânlardan, vasat/dengeli dozda yararlanarak, her tür materyalden yerli yerinde beslenmekle dengeli insan ve dengeli toplumun ortaya çıkacağına, davranışlarda israftan kaçınılması gerektiğinin farkına varılması gerekiyor. İsmail ve Betül Tonbuloğlu, eğitimde teknolojinin dozuna ilişkin bilincimizi doydurdular yeterince. Günümüzde çocuğu tanımak için kendini tanımak ve bilmenin önemini, hakiki olmayı, hakikatli olmayı candan yürekte bu mesleği deruhte etme gayreti konusunda Serap Buharalı, her birimizin terapist / rehber öğretmen tarafını ve onu geliştirmeye olan ihtiyacımıza yönelik imkanlarımızı hatırlattı bizlere. Mustafa Demir, hizmet içi eğitimin istatistiksel veri analizi alanı olmaktan çıkarılıp niteliklerinin arttırılması gerektiğinden bahsederken, eğitimcilerin kendi alanları ile ilgili bir işi yaparken 'mı' gibi yapmak yerine 'hakkını vermek' durumunda olduklarını bir kez daha güçlü bir ses olarak haykırdığımızı ilan etmiş oldu.

Eğitim ıslahatı hareketi için yerli ve küresel değerlerin birlikte düşünülüp hazmedilmesi gerekiyor. Küresel anlamda eğitim bakanlıkları, üniversiteler, kamu, özel ve sivil kuruluşların işbirliğini sağlamak üzere uluslararası bir 'E20' (Eğitim/Education'20) zirvesine ulaşmak gerektiğini düşünüyorum. Zira yakınlarda G20 zirvesine ev sahipliği yapan küreselliğin kesişim coğrafyası ülkemizin, bu konuda da öncülük yapabileceğine inanmalıyız. Tehditleri, zayıf ve açık alanları bilinen eğitim sistemimizin aslında devasa bir güç olduğunu ve fırsatları barındırdığını görmemiz gerekiyor. 'Hazine üstünde oturup, açlığından dem vurmakta olan mağdur kimliği' artık yakamızdan düşmüştür. Haddizatında sektörümüzde sürdürülebilir işbirliği imkânları ve rekabet ortamı için 'mevcut dönüşüm' bir fırsat oluşturmaktadır. Aynı zamanda takviye ders öğretimi modelinden referans / akreditasyon / değerlendirme modeline geçilmesi, bireysel farklılıkların daha optimum, hatta maksimum düzeylerde tespiti ve yönlendirilmesini sağlayacak, dolayısıyla ülkemizin insan kaynaklarına adam gibi sahip çıkma imkânı oluşacaktır.

Ebeveyn eğitimi gibi araçlarla pedagojik süreçlerin toplum tarafından içselleştirilmesinin önemine vurgu yapan bildiriyle Hemşin Adıgüzel'i tebrik ederken, 'yeterince eğlendik mi acaba?' sorusunu sormadan edemeyeceğim. 'Oyunla öğrenme' modellerinin işlendiği bildirilerin sunulduğu salona olan talebi gözlemlemek adına, salonun dinleyici sayısına yetmediğini hatırlatmakla yetinelim ve unutmayalım ki 'öğretmen en önemli oyun kurucudur.'

Mine Aydın'ın, batının ağırlar üzerinden eğitimi kurgulama ihtiyacının analizi ile sözlü ve yazılı kültürü güçlü, sosyal becerisi yüksek olan toplumumuzdaki karşılığını değerlendirmesi oldukça dikkat çekiciydi. Sahip olduğumuz imkânları ve içinde bulunduğumuz toplumun niteliklerini yakından tanımanın bir çıkış noktası olduğunu bizlere bir kez daha hatırlatmış oldu. Hatıra, mektup, günlük gibi

VII. Ulusal Öğretmenim Sempozyumu 21.11.2015

kayıtların toplumsal hafızamızdaki yerini hatırlattığı ve bu ihtiyacın eğitim ortamlarında karşılanabileceği ve sürdürülebileceği fırsatını gösterdiği için kendisine teşekkür ediyorum.

Öğrenen öğretmen temasının canlı bir örneği olması bakımından bir hatıramı nakletmek isterim. 1992 yılında Anadolu'nun bir köyünde sınıf öğretmeniydim. İkinci dönem başında beşinci sınıfları okutmaya başladığımda üç öğrencim okuma yazma bilmiyor, üç öğrencim de Anadolu Liseleri sınavına müracaat etmiş bulunuyordu. Her gün iki arkadaş sınava hazırlananlarla kurs yapmakta olup, ancak diğerlerine nasıl diploma vereceğim sorusu kafamı meşgul ediyordu. Köy köy dolaşarak tecrübe topladım. En son bir sınıf öğretmeni arkadaş, bu öğrencilerin şarkı türkü gibi ezberlerinde olan metinleri yazılı olarak kendilerine okutmaya çalışmamı denememi tavsiye etti. Bir ay içerisinde bu öğrenciler okuryazar olarak okuldan mezun oldular.

Sempozyum geleneğimizin bir de gediklileri var, kendilerini 'duayen bildiri üreticisi' olarak vasıflandırabileceğimiz değerli hocalarımız. Yönetim kurulumuzdan Tonbuloğlu ailesi, Ahmet Baştan, Ahmet Bolelli, Güllü Kazak, Şemsettin Koçak hocalarımız gibi... Aynı zamanda bize diyorlar ki, 'artık bildiri hazırlama eğitimi düzenlemenin zamanı geldi galiba...' Kendilerine bu geleneğe devamlı katkılarından ötürü teşekkür ediyoruz.

Vel hâsıl-ı kelam; Sabahat hocamızın dediği gibi, 'Ey benim sevgili öğretmenim, kendini geliştirirsen geleceği değiştirebilirsin!'

Mehmet Cüneyt ANCIN

Eğitim Yöneticisi

2015-11-21